

4
Primum Imperatorem de rebus ab eo gestis Libri Quatuor, elegiaco Carmine conscripti, exstant
Viennae Austriae apud Wolfgangum Lazium. Sed & Clariss. Vir, ac insigne Benedictini
Ordinis decus, *Johannes Mabillonius* in Annalib. Benedictin. ut infra patebit, *Ermoldi*
nostri mentionem fecit. Praeterea non illum tantummodo memoravit, sed
ejus etiam auctoritate usus est celeberrimus Vir *Godefridus Guilielmus Leibnitius*, qui
MStum Vindobonensem Codicem legerat, ut suam de origine Francorum sententiam
confirmaret; cujus Dissertationem quum Doctissimus Vir *Johannes Georgius Eccardus*
recuderet ac illustraret, in Notis & ipse animadvertit, *Ermoldum* adhuc luce ca-
rere, editionem vero illius sperandam fore a praestantissimo viro *Johanne Benedicto*
Gentilotto, qui tunc Imperiali Bibliothecae praeerat.

Verum amplificata in hunc modum *Ermoldi* fama, quid aliud tandem praesti-
tit, nisi Eruditorum sitim accendere acrius? ac meam potissimum, ubi consilium
cepi colligendae in unum Italicae Historiae, simulque depromendi quidquid haec-
tenus ejusce argumenti temporum injurias effugerat, atque in commune bonum con-
quirere mihi liceret? Continuo enim obversabatur animo, quam bene huic loco
sederet exoptata *Ermoldi* editio, quantumque *Ludovici Pii* gesta cum Historia no-
stra convenirent, quando paene universa Italia sub ejus ditione foret, immo con-
sisteret, ad Italicum coelum peculiari eo titulo spectare Augustos quoslibet, quod
Reges Italiae sint, ac Romanorum Imperatores, atque hinc magnificam prae ce-
teris appellationem ad eos deferri. Ad Curiam Romanam interea se se contule-
rat supra laudatus Illustrissimus *Gentilottus*, Auditoris in Rota, ut ajunt, Roma-
na manus pro Germanica Natione obiturus, atque ad Bibliothecae Caesareae prae-
fecturam adsumtus fuerat doctissimus ac praestantissimus Vir *Pius Nicolaus Garellius*,
Eques Ordinis Christi, Consiliarius, atque Archiatrus Augustissimi Romano-
rum Imperatoris atque Hispaniarum Regis CAROLI VI. Illustrissimum *Garellium*
ergo, cujus in me benevolentiam, quotiescumque res poposcit, singularem
semper sensi, crebris literis adortus sum, ut humillimis precibus meis ad *Clementissimi*
Caesaris aures deductis ita ageret, ut *Hermoldus* per me demum revo-
cari posset ad vitam, neque sineret eruditam gentem diutius illius expectatione
fatigari. Et sane facilem votis meis se praebebat Augustissimi Principis ad cuncta
Literarum commoda atque incrementa acclinis promptusque animus; sed quum
Hermoldum Gentilottus non solum in se recepisset evulgandum, sed integrum
etiam in spissos Commentarios intulisset, quos ad Caesaream Bibliothecam ampli-
us illustrandam instruxerat, & proelo parabat, *Caesar* in omnia vel minima
officia intentus, ita Poëma hocce mihi elargiendum statuit, dum *Gentilotti* quo-
que consensus accederet. Verum sibi praeripi Scriptoris hujus editionem minime
is lubens patiebarur; & quamquam amplissimi Proceres *Marchio de Rialpe*, ab
intimis Augusti Secretis atque Consiliis, & *Hieronymus Colloredus*, egregius tunc
Insulbrum Moderator, deinde vero ad Caesareae Aulae honores ac paulo post ad
Superos translatus, pro suo erga collectionem hanc magnanimo studio causam
meam juvarent; immo *Palatini ipsi Socii* pari mecum zelo ducti supplicem hac ipsa
de re libellum Augustissimo CAESARI per ipsum Comitem *Colloredum obru-
lissent*, excitatis etiam in eam rem officiis Illustrissimi Viri *Co. Caroli Pertusati*
Mediolanensis Senatoris, & in *Maximo Hispaniarum Consessu Regentis*, non mi-
nus legum, quam eruditionis eximii cultoris; adhuc tamen in ancipiti relicta est
sors *Ermoldi Nigelli*. Quum ecce inopinatus casus nodum hunc solvit; nam egre-
gius vir *Gentilottus*, vix renuntiatus *Episcopus* & *Princeps Tridentinus*, Romae
non sine omnium bonorum moerore postremo fato sublatus, Anno proxime prae-
terito 1725. magnum eruditionis amatoribus, sui desiderium reliquit. Tunc ergo
rursus in spem erectus fore ut voti mei compos fierem, ab humanissimo *Garellio*
petii, ut quando promissa toties *Ermoldi* editio, longe quam antea ex
Gentilotti obitu difficilior atque remotior evasisset, ab Augustissimo *Caesare*,
Collectionis etiam meae patrono clementissimo, ejus mihi edendi veniam denique
impetraret. Quid plura? vicere preces meae, & donum *Garellius* impetravit:
magnanimus enim IMPERATOR, ac felicitati temporum nostrorum natus,
quique non tam belli quam pacis artibus gloriam sibi atque immortalita-
tem nominis parere nunquam desinit, *Ermoldum* mihi dimittendum jussit, &
praecipue, quum sive per Commentarios *Gentilotti*, sive per me *Respublica Li-
beralitate*, atque ad illius ditissimam celebremque Bibliothecam, quae una
Ermoldi Poëma MStum adservat, beneficium ejusmodi sit referendum; ipsum
vero beneficium eo pluris faciendum, quo citius collatum. Quid ea occasione ad
me